

себе си. Съобщи му за любовнитѣ писма, които получавала, за очакванията ѝ да дойде нѣкой. И после — най-ужасното : за посещението на Здравева, борбата ѝ съ него и все пакъ, възможността доброволно да му се отдаде.

Сълзитѣ ѝ росѣха листоветѣ, но думитѣ съ които хулѣше себе си бѣха безжалостни. Нека само не се измжчва, мислѣше тя, и търсѣше по-грозни думи за себе си.

Когато свърши, сложи писмото на масичката, още дълго лежа съ погледъ впитъ въ една точка на стаята. Сега тя чувствуваше, че всичко е свършено.

Почти механично протегна ръка къмъ нощната масичка, взе нѣколко праха отъ лѣкарството, погледна наново въ оная точка на стаята, сякашъ тамъ стоеше нѣкой и бързо глътна праховетѣ.